

pe
gaura
cheii

MINISTERUL DE FINANȚE

an 1 / nr. 5 / octombrie 2015

Editorial

De ce într-o companie salariile trebuie să rămână confidențiale

„Salariu”. E suficient ca cineva să pronunțe acest cuvânt și, instantaneu, toți cei din jur ciulesc urechile. Curiozitatea pe acest subiect este mare, oamenii vor pur și simplu să știe cât câștigă alții, iar dacă acești „alții” se întâmplă să fie cumva colegii lor de serviciu, curiozitatea în cauză explodează.

Mihai Bălescu
redactor-șef

Ar trebui oare satisfăcută această curiozitate, în cadrul unei firme, prin comunicarea clară și transparentă a grilei de salarii și de bonusuri? Răspunsul este NU. S-a constatat că o asemenea măsură are, invariabil, rezultate nefaste, atât pentru angajați, cât și pentru angajator.

Motivul ține de natura umană: oamenii au în general o părere foarte bună despre propria persoană și, în plus, au și tendința naturală de a se compara unii cu alții. Da, ei se raportează întotdeauna la ce fac și cât câștigă ceilalți și caută să-și dea seama dacă situația respectivilor se justifică, adică dacă ea este o situație „normală” în comparație cu propria lor situație. Și în 99,9% din cazuri descoperă că nu este. Sunt foarte rare cazurile în care cineva recunoaște deschis superioritatea altcuiva, anume faptul că respectivul este mai bun decât el într-unul sau mai multe domenii.

Ca urmare, nu e greu de anticipat ce avalanșă de frustrări și nemulțumiri s-ar crea dacă s-ar ști exact cât câștigă fiecare. Ar apărea imediat amenințări cu demisia, presiuni la negocierile periodice ale salariilor și, desigur, un grad scăzut de productivitate („De ce să mă spetesc? Ca să aibă X de unde să ia de două ori mai mulți bani ca mine?”).

În plus, trebuie ținut cont și de următorul aspect: dacă angajații au posibilitatea să își compare salariile, ei pot să își dea seama imediat **în ce măsură munca lor este apreciată de către conducere**. („Am un salariu sub ceilalți, înseamnă că nu dă nimeni doi bani pe mine!”) Se intră astfel pe un teren minat, care se leagă de **nevoia de recunoaștere a meritelor** pe care o are orice om, o nevoie care, dacă nu este satisfăcută, poate transforma ușor un individ cumsecade într-o fiară.

Salariile trebuie să rămână, deci, confidențiale.

CUPRINS

- Jurnalul unui inspector fiscal. Un jurnal nici contabil, dar nici fiscal 2
- Noutăți legislative privind organizarea jocurilor de noroc 4
- În căutarea măsurilor pozitive ale noului Cod de procedură fiscală 5
- Noul regim fiscal al cadourilor și tichetelor cadou conform noului Cod fiscal 7
- Schimbul de informații în scopuri fiscale 9
- IAS 1 – Prezentarea situațiilor financiare 12

«Salariu»

Această lucrare poate fi vizualizată și online

RENTROP & STRATON PRO

www.rspro.ro

De pe holurile Ministerului

Jurnalul unui inspector fiscal Un jurnal nici contabil, dar nici fiscal!

(partea a II-a)

Mă numesc Amelia Dumitraș și, cândva, mi-am propus să scriu un jurnal al inspectorului fiscal. Îndeplinesc această funcție de vreo 20 de ani și am acumulat multe trăiri plăcute, dar mai multe neplăcute la societățile comerciale verificate sau în curs de verificare! Între timp, m-am răzgândit de vreo câteva ori fiindcă acest „jurnal” îl scriu periodic, atunci când întocmesc raportări solicitate de șeful meu care, la rândul lui, le transmite directorului, iar directorul către A.N.A.F.

Este un jurnal „profesional”, personal, individual, care nu este impus printr-un act normativ! Este „impus” de sentimentele trăite, de experiența personală, profesională.

(continuare din nr. 3)

Cum efectuez controlul?

Primesc ordinul de serviciu și lucrarea pe care trebuie să o efectuez. Controlul poate fi o inspecție fiscală generală, sau o inspecție fiscală parțială în cazul unei rambursări de TVA, sau un control încrucișat, sau un control tematic, sau un control pentru acordarea certificatului privind nedeductibilitatea TVA în cazul fondurilor structurale.

Cea mai neplăcută etapă este aceea în care contribuabilul trebuie anunțat că urmează a se efectua un control! Niciun director economic nu se bucură atunci când este sunat de către inspector, chiar dacă este anunțat că verificarea se efectuează pentru soluționarea unei cereri de rambursare TVA pe care el însuși a formulat-o!

Dacă este o inspecție fiscală generală, comunicarea controlului este mult mai simplă fiindcă se efectuează în scris, acțiunea de inspecție fiind precedată de transmiterea unui „Aviz de inspecție fiscală”. În acest caz, inspecția fiscală începe la 30 de zile după data comunicării dacă inspecția se efectuează la un mare contribuabil, sau la 15 zile pentru celelalte categorii de contribuabili, dar nu mai devreme de data înscrisă în aviz.

Odată cu Avizul de inspecție fiscală, contribuabilul trebuie să primească și „Carta drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale”, reglementată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 713 din 12 octombrie 2004.

În prezent, foarte puțini contribuabili, dar și mai mulți inspectori au uitat de existența acesteia! Prin această „cartă”, președintele A.N.A.F. se adresează direct contribuabilului supus verificării, printr-o frumoasă și elegantă introducere în subiect: „În sistemul fiscal românesc, bazat pe autoimpunere, principala obligație ce revine contribuabililor o constituie declararea și plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale pe care aceștia le datorează bugetului general consolidat, administrat de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

Carta continuă cu prezentarea atribuțiilor inspectorului: „Inspectia fiscală este o parte a sistemului nostru fiscal declarativ, având ca scop verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, precum și stabilirea diferentelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.”

Din această cartă trebuie reținut un aspect important: **verificarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor în cadrul termenului de prescripție este un drept al contribuabilului și acesta trebuie respectat ca atare:** „Dreptul de a fi verificat numai pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale aflate în cadrul termenului de prescripție

– Organul de inspecție fiscală poate verifica situația dumneavoastră în cadrul termenului de prescripție. Termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale este de 5 ani, cu excepția cazului când legea dispune altfel.”

La fel de important este și **dreptul contribuabilului de a fi cât mai puțin afectat în desfășurarea activității sale:** „Dreptul ca activitatea dumneavoastră să fie cât mai puțin afectată pe timpul desfășurării inspecției fiscale

– Organele de inspecție fiscală au obligația să exercite activitatea de inspecție fiscală în așa fel încât să afecteze cât mai puțin desfășurarea activităților dumneavoastră curente și să utilizeze eficient timpul destinat inspecției fiscale.”

Pentru celelalte tipuri de controale care se efectuează fără aviz, prefer să îmi anunț „sosirea” prin telefon, fără a mă prezenta direct la sediul social al societății. Astfel, reprezentantul societății este avertizat, elegant, de la distanță, că trebuie să se obișnuiască cu ideea că timp de câteva zile sau poate săptămâni va trebui să își blocheze

activitatea de zi cu zi pentru a pune la dispoziție documentele solicitate, aferente perioadei verificate, dar și detaliile și informațiile necesare pentru stabilirea stării de fapt fiscale.

Nicio inspecție fiscală și niciun control nu se pot efectua fără a afecta, mai mult sau mai puțin, activitatea directorului economic și a contabilului-șef al unei societăți din cauza faptului că nu este suficient să primești balanțe, jurnale și teancuri de documente scoase din arhivă, fără a fi ajutat să înțelegi tratamentul contabil și fiscal al operațiilor economice desfășurate în ultimii 5 ani.

Astfel, pe parcursul inspecției fiscale sau al oricărui tip de control, trebuie să existe o colaborare obiectivă între un inspector bine pregătit și un director cu multă experiență, care cunoaște, în istoric, evenimentele importante care au fost contabilizate și evidențiate în documentele impuse de lege.

Este în interesul ambelor părți care fac parte din „tabere” distincte, cu interese diferite, ca acțiunea de control să dureze cât mai puțin!

Acest fapt este posibil numai dacă inspectorul este ajutat să înțeleagă fenomenul economic al unor tranzacții complexe. Astfel de tranzacții pot fi descifrate numai prin punerea la dispoziție a contractelor și prezentarea, în succesiune cronologică, a înregistrărilor contabile efectuate, înscrise în evidența fiscală constând în Registrul de evidență fiscală, jurnalele pentru TVA, Registrul bunurilor de capital și în oricare alt tip de evidență operativă.

Poate nu credeți, dar, în această profesie, este aproape imposibil să nu te afli în situații complicate în care legea nu te ajută, nici contabil, dar nici fiscal. În aceste momente, simți nevoia să ajuti, dar și să fi ajutat, în mod obiectiv, de către reprezentantul societății. Au fost momente când am empatizat cu contribuabilul și am găsit, împreună, soluții fiscale care să fie aplicabile atât operațiilor economice anterioare, cât și celor viitoare! Altfel spus, am învățat și învățăm reciproc să aplicăm și să interpretăm legislația contabilă și fiscală care este atât de complexă!

Pentru mine, **orice control este unic în felul său**, fiindcă fiecare societate are tranzacții specifice, modalități diferite de aplicare a tratamentului contabil și fiscal, dar și un stil de lucru „personalizat”, stabilit și în funcție de temperamentul directorului economic care o reprezintă.

Spre deosebire de un control încrucișat în care obiectivele sunt stabilite de solicitant, în cadrul unei inspecții fiscale obiectivele trebuie să le stabilești singur sau împreună cu membrii echipei, desemnați în același scop. Cel mai dificil este să stabilești obiectivele controlului în cazul unei solicitări de rambursare TVA, fiindcă trebuie să fii convins că acea sumă solicitată se cuvine societății, fie total, fie parțial.

Evident că, pentru a ști ce să ceri, **trebuie să cunoști temeinic prevederile legislației contabile și fiscale aferente perioadei controlate.**

Nu este prea ușor să fii la zi cu legislația contabilă și fiscală, dar altfel riști să pierzi din credibilitate în fața contribuabilului sau riști ca Decizia de impunere, încheiată ca urmare a inspecției fiscale, să fie contestată. Organul de soluționare a contestației poate admite, în totalitate sau parțial, contestația societății dacă aceasta este bine motivată. De asemenea, organul de soluționare a contestației poate desființa, total sau parțial, actul administrativ fiscal contestat, caz în care societatea va fi supusă unei noi verificări pentru aceeași perioadă și pentru aceleași deficiențe constatate inițial.

Astfel, nu mă pot descurca fără un abonament de legislație, cu actualizări și noutăți zilnice, pe care le citesc, de obicei, la prima oră, dimineața, în liniște.

Deci, cum efectuez controlul? După ce primesc ordinul de serviciu și lucrarea aferentă, citesc conținutul acesteia și pe care apoi trebuie să o efectuez. Controlul poate fi o inspecție.

Încep controlul prin înscrierea acestuia în Registrul unic de control reglementat prin Legea nr. 252 din 10 iunie 2003 și continui cu o discuție purtată cu reprezentantul societății care îmi prezintă, pe scurt, tipul activității desfășurate, urmată de solicitările din prima etapă:

- balanțe de verificare, întocmite anual;
- Registrul de evidență fiscală;
- Jurnale pentru TVA selectate, prin sondaj, pentru anumite luni.

Numai după „frunzărirea” rapidă a acestora îmi dau seama ce obiective pot stabili pentru desfășurarea inspecției fiscale! Întotdeauna pornesc de la rulațele conturilor din balanțele de verificare, fiindcă balanța este cea mai bună „oglină” a activității desfășurate.

- va urma -

Citiți în edițiile următoare continuarea jurnalului.

■ **Amelia Dumitraș**
Inspector fiscal

Pentru a afla mai multe detalii privind produsele și abonamentele RENTROP & STRATON vă rugăm să contactați: SERVICIUL CLIENȚI TEL. 021.209.45.45

⚡ Vi se pregătește ceva!

Noutăți legislative privind organizarea jocurilor de noroc (partea a II-a)

În data de 14.10.2015, în Monitorul Oficial nr. 766, s-a publicat Ordinul nr. 239, emis de președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, care aprobă modelul de declarație lunară, sub forma unui formular-tip, pentru veniturile realizate de organizatorii de jocuri de noroc definiți la art. 10 alin. (1) din O.U.G. nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare.

Acest Ordin cuprinde și anexele 1-7 care conțin câte un model de declarație în funcție de activitatea desfășurată potrivit art. 10 alin. (1) din O.U.G. nr. 77/2009.

Declarația lunară va fi depusă pe suport de hârtie sau în format digital, semnat electronic, până la data de 10 a lunii pentru luna precedentă.

Tototodata, la art. 3 din Ordinul nr. 239/2015 se specifică faptul că orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

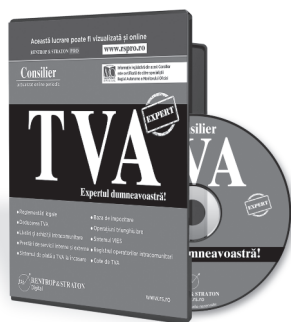
Întrucât, de anul acesta, organizatorii de jocuri de noroc se pot autoriza pentru a desfășura și anumite activități de jocuri de noroc online în mod legal, în România, aceștia vor fi obligați conform acestui ordin să depună declarația lunară pentru veniturile realizate.

În ultima perioadă, întrucât s-a constatat că segmentul de jocuri de noroc online a fost din ce în ce mai dinamic, înregistrând o creștere semnificativă pe parcursul ultimilor ani la nivel global, se impune reglementarea în România a unui sistem de impozitare mai eficient care să cuprindă o bază mai largă de activități de jocuri de noroc online, astfel încât va spori baza de impozitare prin numărul participanților și implicit se va înregistra și o creștere a veniturilor la bugetul de stat.

În edițiile viitoare vom reveni cu noutăți, deoarece vor fi modificări legislative foarte importante care îi privesc pe organizatorii de jocuri de noroc.

■ **Monica Manea**
Consultant fiscal

Soluții profesionale verificate, perfect legale și imediat aplicabile pentru problemele dvs. de TVA!

Lucrarea **Consilier TVA pe CD** – un complex instrument de informare și consultanță legislativă specializată vine acum în sprijinul dvs. Pune în slujba dvs. toate serviciile sale și rezolvă cu profesionalism orice dilemă generată de noua legislație TVA. Comandați-l acum!

Ce vă oferă abonamentul pe 12 luni la «**Consilier TVA**»:

- peste 800 de pagini cu legislație TVA aplicată și comentată;
- peste 200 de definiții și temeuri legale comentate;
- peste 150 studii de caz cu expunere, interpretare fiscal-contabilă și soluții sustinute de temeuri legale;
- sute de recomandări, sfaturi, atenționări privind termenele declarative și de plată, amenzile și penalizările acordate pentru nerespectarea acestora;
- zeci de modele de formulare importante/declarații/facturi în vigoare care vă scutesc de efort, vă simplifică munca și vă economisesc timpul.

PLUS:

- **Serviciul GRATUIT de Actualizare a informației**
- **Serviciul GRATUIT de Consultanță specializată personalizată.**

Comandați acum cel mai specializat „consilier” în materie de TVA! Consilier TVA pe CD soluționează prompt și profesionist orice problemă de TVA cu care vă confrunțați!

Accesați chiar astăzi: www.consilier-tva.fisc.ro

⚡ Din Minister adunate și înapoi la lume date

În căutarea măsurilor pozitive ale noului Cod de procedură fiscală (partea a II-a)

În cadrul unui articol anterior au fost analizate câteva dintre măsurile pozitive cuprinse în noul Cod de procedură fiscală. Ne propunem să analizăm în continuare alte prevederi cu caracter de noutate, subliniind pentru fiecare impactul pozitiv sau negativ.

A fost remarcat faptul că majoritatea acestora sunt însoțite de contramăsuri care echilibrează situația conferind administrației fiscale noi și noi pârgii de control asupra activității contribuabililor. Impunerea obligației de cooperare dintre instituții pentru a elimina obligativitatea contribuabilului de a obține certificate fiscale ori altfel de înscrisuri este dublată de o nouă obligație de raportare de informații la ANAF pentru care exista obligația în raport cu Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor.

Pe același palier al contramăsurilor, reducerea nivelului dobânzilor și penalităților este contrabalansată de introducerea penalității de nedeclarare de 0,08% în locul penalității de 0,01%, cât va fi de la 1 ianuarie 2016.

Din cauza numeroaselor altor situații se poate concluziona că modificările cuprinse în noul Cod de procedură fiscală dezechilibrează nejustificat raporturile dintre administrație și contribuabil. Un exemplu concret este reprezentat de extinderea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale de 5 ani prevăzut la art. 110 prin schimbarea termenului de la care se calculează de la 1 ianuarie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală la 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală.

Aceasta în condițiile în care, potrivit art. 219 din noul Cod de procedură fiscală, dreptul contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire. Același mecanism de calcul al termenului stabilit în favoarea contribuabilului este aplicabil și în cazul cererilor de îndreptare a erorilor din documentele de plată conform art. 164 alin. (5).

Tot în sfera măsurilor dezechilibrate se situează și intervenția administrației fiscale în procesul de regularizare a situației societăților înscrise în Registrul Comerțului prin sancționarea cu declararea inactivității în cazuri în care anterior administrația nu intervenea în acest mod dat fiind fap-

tul că erau aplicabile sancțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990 constând în posibilitatea solicitării dizolvării societății de către orice persoană interesată.

Astfel, pe lângă situațiile existente anterior în forma actuală a codului, la art. 92 care reglementează Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați, contribuabilul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile Codului fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

- inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- durata de funcționare a societății este expirată;
- societatea nu mai are organe statutare.

Particularitatea inactivității determinate de aceste situații este că declararea în inactivitate se va face după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea către contribuabil/plătitor a unei notificări referitoare la situațiile respective.

Considerăm că măsura intervenției în problemele de organizare a societăților este excesivă în condițiile în care situațiile deja existente care determinau inactivitatea erau acoperitoare și priveau aspecte care afectau îndeplinirea obligațiilor fiscale cum sunt cele referitoare la neîndeplinirea obligațiilor declarative sau sustragerea de la controale prin informații nereale referitoare la domiciliul fiscal.

Revenind la măsurile pozitive cuprinse în noul Cod de procedură fiscală trebuie subliniate modificările intervenite în ceea ce privește termenele de soluționare a cererilor adresate administrației fiscale.

Termenul de 45 de zile de la înregistrare se menține, însă are loc o limitare în timp a duratei prorogării acestuia în funcție de cauzele care au determinat-o. Astfel, în situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, dar nu mai mult de:

- două luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/plătitorul solicitant, ter-

menul putând fi prelungit de organul fiscal la cererea acestuia;

- 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România;
- 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități fiscale din alte state, potrivit legii.

Soluția adoptată de limitare a termenului de soluționare este favorabilă deoarece elimină posibilitatea amânării pe o perioadă nedefinită a cererilor adresate de contribuabili datorită unor solicitări suplimentare formulate de către administrație.

Desigur, și în acest caz există o prevedere care să favorizeze administrația fiscală, aceasta constând în înlocuirea termenului de 45 de zile cu unul de 90 de zile dacă, pe baza analizei de risc, soluționarea cererii necesită efectuarea inspecției fiscale. Motivele de prorogare enumerate mai sus vor fi aplicabile și termenului de 90 de zile.

O problemă des întâlnită în practică este determinată de obligațiile declarative ale plătitorilor de venituri către persoane fizice și juridice nerezidente care nu pot fi îndeplinite deoarece acestea nu și-au îndeplinit obligația de înregistrare fiscală.

Înregistrarea persoanelor juridice nerezidente are ca temei alin. (1) al art. 72 din Codul de procedură fiscală. Până la modificarea alin. (4) al acestui articol prin O.G. nr. 2/2012 nu rezulta expres această obligație, motiv pentru care administrația nu solicita înregistrarea distinctă, ci doar urmărirea veniturilor plătite prin intermediul Declarației informative privind impozitul reținut și plătit pentru veniturile cu regim de reținere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți, al cărei model a fost aprobat prin H.G. nr. 50/2012 și care se depune în ultima zi a lunii februarie a anului următor celui în care a fost plătit venitul de către plătitorul acestuia.

În opinia noastră, obligația de înregistrare se menține chiar și în situația în care veniturile sunt scutite de impozit în condițiile în care orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală.

În același timp, art. 17 menționează printre subiectele raportului juridic fiscal nu numai statul și contribuabilul, dar și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

Așadar, în lipsa unor dispoziții exprese, considerăm că și în situația în care, ca urmare a aplicării unor prevederi din Codul fiscal sau din convenția de evitare a dublei impuneri care determină exceptarea de la impunere a venitului în România ca urmare a unei proceduri reglementate sau scutirea de impozit se menține obligația de înregistrare fiscală.

În raport cu cele de mai sus, singura situație care să nu impună înregistrarea fiscală a nerezidentului este cea în care

venitul plătit acestuia nu face obiectul impunerii în România potrivit art. 115 din Codul fiscal. În această categorie se pot situa veniturile plătite nerezidenților de natura serviciilor prestate în afara teritoriului României care, potrivit art. 115 alin. (1) lit. k), nu se situează în categoria celor impozabile: venituri de natura serviciilor de management, de consultantță în orice domeniu, de marketing, de asistentă tehnică, de cercetare și proiectare în orice domeniu, de reclamă și publicitate indiferent de forma în care sunt realizate și celor prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari publici, contabili, auditori.

De asemenea, nu reprezintă venituri impozabile în România veniturile din transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport.

Trebuie subliniat că obligația de înregistrare a persoanelor fizice și juridice nerezidente revine acestora, și nu plătitorilor de venit.

Posibilitatea efectuării formalităților de înregistrare de către plătitorul de venit reprezintă o facilitate acordată persoanelor nerezidente, acestea nemaifiind obligate să încheie cu plătitorul sau cu o altă persoană o împuternicire și să o înregistreze la organul fiscal potrivit procedurii comune prevăzute la art. 18 din Codul de procedură fiscală.

În aceste condiții, răspunderea contravențională, instituită de art. 219 alin. (1) lit. a) pentru neefectuarea formalităților de înregistrare, se stabilește în sarcina persoanelor obligate să se înregistreze, respectiv persoanele fizice sau juridice nerezidente.

În acest context intervin noile prevederi favorabile ale art. 83 din noul Cod de procedură fiscală, care instituie un mecanism automat de atribuire a numărului de identificare fiscală pentru persoanele fizice nerezidente care, potrivit actului constitutiv, au calitatea de fondator, asociat, acționar ori administrator în cadrul unei societăți, obținut cu ocazia solicitării înregistrării unei societăți la registrul comerțului, sau la cesiunea părților sociale ori a acțiunilor, respectiv la numirea de noi reprezentanți legali sau la cooptarea de noi asociați ori acționari, cu prilejul efectuării majorării de capital social.

Certificatul de înregistrare fiscală se comunică de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale societății în care această persoană deține una dintre calitățile menționate

Iată așadar, subliniate, alte câteva măsuri adoptate în noul Cod de procedură fiscală, destinate să faciliteze relația dintre contribuabil și administrația fiscală. Așa cum se poate constata, unele măsuri sunt salutare, în timp ce altele creează spațiu suplimentar de acțiune pentru administrație.

■ Justinian Cucu

Specialist în drept fiscal și fiscalitate internațională

Material demo

Material demo

Material demo